

Iakttagelser och åtgärder i samband med mordet på Statsminister
Olof Palme fredagen den 28 februari 1986 kl 23.20.

I min funktion av ansvarigt befäl på brottsplatsen får jag meddela följande:
Min tjänstgöringstid var kl 16.00 - 01.00 enligt turlista, men eftersom jag
dessutom var kommenderingschef för den samordnade ordnings- trafik- och
parkeringsövervakningen inom VD 1 och VD 2 under tiden 21.15 - 0200, skulle
den verkliga tjänstgöringstiden kunna bli kl 16.00 - 02.00. Jag förfogade bl a
över rb 2520 med pa Ingvar Windén såsom förare.

Klockan var 23.28 och vi patrullerade med tjänstebilen på Kungsgatan i västlig
riktning, då vi i närheten av Kungstornet anropades av en upprörd man, som
omtalade, att skottlossning ägt rum på Sveavägen vid Tunnelgatan. Vi begav oss
i största hast mot platsen och när vi hunnit ett hundratal meter längre bort
mot Sveavägen, hörde vi i polisradion att två bilar anropades och beordrades
till samma plats dit vi var på väg. Vi anlände först till brottsplatsen d v s
klockan 23.30. Omkring 10 sekunder härefter anlände piketbussen 3230. Jag
observerade först en mindre folksamling runt en starkt blödande man, och
de uppehöll sig på gångbanan vid Sveavägens östra sida i höjd med Tunnelgatan.
Den blödande mannen låg på rygg, och två personer var sysselsatta med upp-
livningsförsök. (En yngre kvinna utförde hjärtkompression och en man gjorde
konstgjord andning). En annan man pekade mot Tunnelgatan i östlig riktning,
samtidigt som han skrek, att gärningsmannen hade sprungit ditåt. Jag beordrade
piketgruppens befäl (SHA 3230) att omedelbart uppta förföljandet efter miss-
tänkta personer, vilket omgående utfördes genom att fem polismän springande
försvann in på Tunnelgatan i anbefalld riktning. En synnerligen förtvivlad
och upprörd kvinna sprang runt i folksamlingen och ropade: "Ni måste rädda
livet på min man". Hennes ansikte var blodstrimmigt, såsom om hon med en
blodig hand försökt att stryka sitt hår bakåt. De polismän som inte beordrats
att söka efter gärningsmannen var på föredömligt egna initiativ sysselsatta
med att anteckna vittnen och försöka få fram ett korrekt signalement på
brottslingen. Två signalement samt-gärningsmannens flyktväg utlarmades till
ODL, under det att jag försökte lugna hustrun till den svårt skadade mannen,
vilken på något sätt föreföll mig bekant. Då jag frågade efter hennes namn
samt namnet på hennes make, skrek hon: "Är Du inte klok! Känner Du inte igen
mig? Jag är Lisbeth Palme, och (hon pekade) där ligger min man Olof! Jag blev
synnerligen förvirrad och misstrodde till en början hennes uppgift, men efter
en närmare granskning av brottsoffret kände jag igen Statsministern, trots
att hans huvud var nedblodat, ögonen stirrande och blodsprängda och över-
kroppens kläder nedblodade. I detta sammanhang anlände ambulansen - det var
nu omkring 2 minuter efter vår ankomst - och ambulanspersonalen fortsatte
till en början med upplivningsförsöken, som efter någon minut avbröts, varefter
Statsministern fördes till sjukhuset dit hustrun medföljde. Efter en mycket kort
betänketid meddelade jag per radio till ODL att brottsoffret var identiskt
med Statsministern. Jag hemställde också att en polispatrull skulle beordras
till sjukhuset för att om möjligt genom ett samtal med hustrun kunna få fram
bättre uppgifter om gärningsmannen.

Personal från kriminalavdelningen tillkallades. Brottsplatsen avspärrades
genom personal (SHA 1230) försorg, vilka beordrades kvarstanna för bevakning.
Fyra vittnen, bl a den taxichaufför som larmat polisen samt den kvinna som
utfört hjärtkompressionen, medtogs till KGV för förhör. Anmälan upprättades
av min kollega Ingvar Windén. Personal hos KGV m fl informerades dessutom
muntligt av undertecknad.

A. Söderström
Pkom/VD 2

F 860303
A1

HaP
ex 2